

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: T. H.
zastoupený Mgr. Janem Skotnicou, advokátem
sídlem Hlavní třída 15, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2018 č. j. MSK 97345/2018, sp. zn. DSH/20414/2018/Sru, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 27. 11. 2018 č. j. MSK 97345/2018, sp. zn. DSH/20414/2018/Sru **se zrušuje** a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Jana Skotnici ve výši 9 800 Kč ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 27. 11. 2018 č. j. MSK 97345/2018, sp. zn. DSH/20414/2018/Sru žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 14. 5. 2018, č. j. SMO/238657/18/DSČ/Vlč, sp. zn. S-SMO/371382/17/DSČ. Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) tím, že jako provozovatel vozidla, RZ X, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto motorového vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 19. 9. 2017 v 7:15 hodin řídil blíže nezjištěný řidič předmětné vozidlo v Ostravě – Třebovicích po ulici Třebovické, ve směru jízdy k ulici Opavské u křižovatky s ulicí Na Valech, a v následném úseku 1123,2 metrů, kde je dopravním značením „IZ 8a“ Zóna s dopravním omezením, „B 20a“ Nejvyšší dovolená rychlost jízdy 40 km/h, kdy mu byla rychloměrem Unicam VELOCITY 3 naměřena průměrná rychlost jízdy 47 km/h, po odečtu odchylky měřicího zařízení +/- 3 km/h jel rychlostí nejméně 44 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci upravenou dopravním značením nejméně o 4 km/h. Uvedené jednání vykazovalo znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona, v návaznosti na ust. § 6 a § 8 přílohy č. 5 a č. 6 vyhlášky MD č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Žalobci byla za přestupek uložena pokuta ve výši 1 500 Kč spolu s paušální náhradou nákladů řízení v částce 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že ze spisového materiálu vyplývá, že správní orgán zaslal označenému řidiči předvolání, ale zásilka se vrátila správnímu orgánu s odůvodněním, že řidič nemá schránku. Správní orgán také uvedl, že řidičem ani provozovatelem vozidla nebylo dále žádným způsobem reagováno. Zaslání dopisu na adresu trvalého bydliště řidiče, když správnímu orgánu musí být jasné, že mezi žalobcem a řidičem vozidla musí být jakýsi vztah, jinak by mu motorové vozidlo nepůjčil, nelze považovat za učinění všech nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku. Nelze přičítat k tíži žalobce, že označená osoba - řidič nepřebírá předvolání, či se nedostavila na předvolání, pokud jí nebylo ani fakticky doručeno. Žalobce je toho názoru, že zahájením řízení o přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu správní orgán I. stupně postupoval v rozporu se zákonem. Pokud by totiž správní orgán předvolal řidiče k podání vysvětlení, mohl se tento přiznat, popř. měl žalobce např. vyzvat k doložení nájemní smlouvy k vozidlu. Žalobce se proto domnívá, že nemohl očekávat, že je povinen označovat důkazy na podporu svých tvrzení již na podkladě „výzvy k úhradě určené částky“, neboť tato v poučení toliko obsahovala, že provozovatel má správnímu orgánu I. stupně sdělit totožnost řidiče.
3. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu žalobce zamítl. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 24. 1. 2019 popíral oprávněnost shora uvedených žalobních bodů.

4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2018 č. j. MSK 97345/2018, sp. zn. DSH/20414/2018/Sru, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/371382/17/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že výzvou ze dne 17. 5. 2018 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k uhrazení částky 300 Kč, neboť prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno, že dne 19. 9. 2017 v 7:15 hodin řídil blíže neustanovený řidič motorové vozidlo, RZ X, v Ostravě – Třebovicích po ulici Třebovické, ve směru jízdy k ulici Opavské u křižovatky s ulicí Na Valech, a v následném úseku 1123,2 metrů, kde je dopravním značením „I Z 8a“ Zóna s dopravním omezením, „B 20a“ Nejvyšší dovolená rychlost jízdy 40 km/h, kdy mu byla rychloměrem Unicam VELOCITY 3 naměřena průměrná rychlost jízdy 47 km/h. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení jel rychlostí nejméně 44 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy. Zároveň byl v této výzvě poučen, že může písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče, který skutečně vozidlo řídil v době spáchání přestupku. Na tuto výzvu žalobce reagoval přípisem, který byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 9. 11. 2017, v němž uvedl, že v době spáchání přestupku předmětné vozidlo na základě smlouvy o výpůjčce řídil pan D. K., narozený dne X, trvale bytem S. 86/2, H.–M. Správní orgán I. stupně dne 12. 12. 2017 předvolal k podání vysvětlení pana D. K. Předmětná zásilka však byla dne 28. 12. 2017 vrácena správnímu orgánu I. stupně s informací, že zásilku nebylo možné vložit do schránky, neboť ji nemá. Usnesením o odložení věci ze dne 25. 1. 2018 správní orgán I. stupně odložil věc přestupku, neboť nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Dne 5. 2. 2018 vydal správní orgán I. stupně příkaz, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobce jako provozovatel motorového vozidla, RZ X, dopustil předmětného přestupku. Žalobce prostřednictvím svého zmocněnce Mgr. Jana Skotnici podal proti příkazu dne 26. 2. 2018 odpor. Zmocněnec žalobce dále dne 1. 3. 2018 zaslal správnímu orgánu I. stupně čestné prohlášení D. K., že ve výše uvedený den řídil předmětné vozidlo a smlouvu o výpůjčce mezi žalobcem a D. K. Přípisem ze dne 22. 3. 2018 byl žalobce vyrozuměn o provedení důkazů mimo ústní jednání. Ve spise je rovněž založen protokol o úkonu podle ust. § 51 odst. 2 a § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 17. 4. 2018. Dne 14. 5. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobce dopustil předmětného přestupku jako provozovatel uvedeného vozidla. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
6. Jako stěžejní žalobní námitka, kterou žalobce ve své žalobě namítal, bylo ta, že správní orgán neučinil všechny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s ust. § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem a podle ust. § 125f odst. 5 písm. a) téhož zákona obecní úřad obce s rozšířenou působností*

přestupek podle odst. 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a nezačal řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně je zřejmé, že žalobce na základě výzvy správního orgánu I. stupně přípisem sdělil, že vozidlo na základě smlouvy o výpůjčce řídil pan D. K., přičemž uvedl jeho identifikační údaje (datum narození a adresu). Správní orgán I. stupně po tomto sdělení zaslal D. K. na uvedenou adresu předvolání k podání vysvětlení, které mu bylo doručeno fikcí, přičemž tuto písemnost nebylo možné ani poté vložit do schránky, neboť dle poznámky na doručence adresát žádnou schránku nemá. Správní orgán I. stupně pak již žádné další kroky ke zjištění pachatele přestupku neučinil, a jelikož nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, rozhodl ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), o odložení věci. Odložení přestupkové věci podle ust. § 76 odst. 1 písm. k) zákona o přestupcích bylo v posuzované věci předčasné, neboť správní orgán I. stupně neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, když poté, co se mu vrátila jako nevyzvednutá zásilka obsahující předvolání k podání vysvětlení od D. K., neučinil žádný další krok směřující k prověření toho, zda by se vskutku nemohlo jednat o osobu, proti níž mělo být zahájeno řízení o přestupku. Pouhé vrácení nedoručené zásilky obsahující předvolání k podání vysvětlení z tuzemské adresy, bez sdělení doručovatelky o tom, že by byl adresát na uvedené adrese neznámý, nebo že by se z uvedené adresy odstěhoval, nelze považovat za naplnění pojmu „nezbytné kroky ke zjištění pachatele“ (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 9. 2018 č. j. 22 A 88/2014-29). Žalobce sdělil kromě jména a příjmení tvrzeného řidiče vozidla též jeho datum narození a adresu; správnímu orgánu I. stupně tedy byly poskytnuty všechny informace, díky nimž mohl lustrovat danou osobu v centrálním registru obyvatel, případně dalších evidencích a navíc ze správního spisu nevyplynuly žádné znaky obstrukčního jednání ze strany provozovatele vozidla, resp. jeho zástupce. Po vrácení doručované písemnosti z důvodu jejího nevyzvednutí na poště a nemožnosti uložit ji do domovní schránky adresáta měl prvostupňový správní orgán provést další smysluplný úkon reálně směřující ke zjištění pachatele přestupku, resp. kontaktování označeného řidiče, a teprve v případě jejich nezdaru mohl věc odložit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019 č. j. 2 As 346/2018-22).

7. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud proto žalobu žalobce shledal jako důvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a podle odstavce 4 téhož ustanovení mu věc vrátil k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
8. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci představující náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., což činí celkem 6 800 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů řízení 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 17. ledna 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce